

متن پرسش

۱. تفاوت جوانی و پیری در طی طریق و سلوک در چیست؟ پیری چه نکته ای دارد که اگر در اوان جوانی بپردازش در نیامده باشی در پیری نمی‌توانی؟ حال آنکه در پیری امیال از بین رفته و پرواز بیشتر است؟ اگر نیز در پیری هیچ ملکاتی شکل نمی‌گیرد، پس تعلق نفس به بدن برای چیست در صورتی که رشدی حاصل نمی‌شود؟ در ایام جوانی باید چه کرد؟ خود را از حالت یکنواختی در آوردن برای شناختن واقعیت نفس؟ همچون زمان جنگ؟ ۲. در کتاب خون دلی که لعل شد، امام خامنه ای می‌فرماید که من کتاب ترجمه کردم بخاطر تنگ دستی! چگونه با ایمان قابل جمع است؟ ۳. بنده یکبار از محضرتان سوال کردم که چرا هرکس در یک موقعیت اجتماعیست و چرا شما کارهای اجرائی را کنار گذاشته اید، فرمودید احساس حضور انسان در نزد خود و درک هویت روحانی که جان خود احساس کند بیانگر خوب بودن جایگاه انسان است، این نشان از وسعت صدر انسان هاست که هرچه بیشتر باشند بیشتر در صحنه اند؟ ۳. یادم است فرمودید در ایامی که صرفاً مشغول تحصیل بودید، روزانه ۱۸ ساعت مطالعه می‌کردید و نیز خاطره معروفتان راجع به ازدواج و مطالعه تا آخرین لحظه... چگونه برنامه ریزی می‌کردید؟ آیا الان برای بنده رسیدگی به مستحبات، در کمترین مقدار یا بیشتر، نیاز است؟ چگونه تمام ما یحتاج روزانه را مدیریت می‌کردید و تا اینقدر مطالعه؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. انسان در سن پیری بیشتر با ملکات خود زندگی می‌کند و نوعی پختگی پیش می‌آید همراه با تجدید نظر و توجه بیشتر به معارف عالییه الهی. ۲. آری! چنانچه در سوره فجر ملاحظه می‌کنید تقدیر معیشت، نوعی امتحان است و این غیر از آن فقری است که موجب خواری می‌گردد. می‌فرماید: «فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَ نَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ * وَ أَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ». ۳. تفاوت انسان‌ها در صحنه تاریخ بودن است ۴- مهم توجه به شرایط و امکانات می‌باشد. موفق باشید